

Rúna í Baianstovu, Heri Eysturlið, Brandur Enni, Silja Lamhauge, Oddvør Lamhauge, Anna Westfahl og Tindra Westfahl vóru nøkur av færoyingunum, sum vóru til móttøkuna hjá Føroya Landstýri og Norrøna Felagnum.

um, og hvussu týðningarmikið tað er, at vit samstarva.

Eftir røðuna fekk hon nakrar spurningar um flóttafólkapolitikk í Føroyum. Í Svøríki er flóttafólkapolitikkur eitt heitt politiskt evni, meðan tað í Føroyum ikki verður so nógv tosað ella gjørt við evnið.

Allir politikarar, sum úttalaðu seg, vóru jalgir um at fáa flóttarfólk til Føroya, men fleiri nevndu eisini, at samfelagið ikki hevur neyðuga tilbúgving at taka ímóti flóttarfólki.

– Men sjálvandi er tað okkara skylda at taka ímóti fólki, sum veruliga eru í neyð, legði lögmaður aftrat.

Føroyskt mál

Móttøkan endaði við kjaki um, hvussu børn hjá útisetum í Svøríki kunnu fáa málundirvísing í føroyskum á sama hátt, sum øll onnur børn við útlendskari bakgrund fáa í Svøríki. Nú er lóg-gávan soleiðis, at tað mugu verða fimm børn í somu kommunu, og av tí at kommunurnar oftani eru lítlar, er torført at finna fimm føroysk børn í somu kommunu. Fleiri útisetar í Svøríki hava roynt at fíngið børnini at ganga til føroyskt, men so leingi, sum reglurnar eru, sum tær eru, er torført at fáa stuðul til tess.

Bæði útisetarnir til staðar, Norrøna felagið og landstýrisfólkini vóru samd um, at tað var áhugavert og stuttligt hittast.

Landstýrisfólkini og umsitingin skundaðu sær víðari til Stadshuset í Stockholm, har norðurlendsku heiðurslønirnar vóru handaðar.

Björt Samuelsen heilsar uppá umboð fyrri Samfundet Sverige-Færøarna

Varðalögmaður Annika Olsen helt røðu um virðið av norðurlandska samstarvinum.